

KESZI HARANGSZÓ

Budakeszi római katolikus egyházközségének kiadványa

2018. szeptember 2.

XVI. évfolyam 25. szám

Évközi 22. vasárnap

„Uram, ki lakhat a te hajlékodban?”

Egyházközségünk **hirdetése:**

Szeptember 2. Évközi 22. vasárnap:

08:00 – Hálaadás

10:00 – +Etelka

19:00 – Gitáros mise

Szeptember 3. Évközi 22. hétfő:

Nagy Szent Gergely pápa és egyháztanító

06:30 –

Szeptember 4. Évközi 22. kedd:

6:30 –

Szeptember 4. Évközi 22. szerda:

Kalkuttai Szent Teréz szűz

6:30 – Domonkos rend jötevőieért

Szeptember 5. Évközi 22. csütörtök:

06:30 –

18:30-19:30: Szentségimádás

Szeptember 6. Évközi 22. péntek:

Szent Márk, István és Menyhért áldozópapok, kassai vértanúk

18:00 – 19:00 Gyóntatás

19:00 –

Szeptember 7. Évközi 22. szombat:

Szűz Mária születése

19:00 – +Anna és Ernő

Szeptember 8. Évközi 23. vasárnap:

08:00 – Élő és + Családtagok

10:00 – +Mária

19:00 –

A szentmise olvasmányai:

MTörv 4,1-2.6-8, Zsolt 14

Jak 1,17-18.21b-22.27

Mk 7,1-8.14-15.21-23

Katekumen képzés

Vasárnap 10 órai kezdettel katekumenek számára tanítást tart Margit nővér az A épületben (bejárat a zöld kapun).

Betlehem imacsoport

Következő találkozó: szeptember 3-án, hétfőn 11 órakor a Fő utca 192. alatt, a domonkos nővéreknél lesz. Mindenkit szívesen látunk, aki csatlakozni akar.

Szentségimádás

Szeptember 6-án 18.30 kezdettel, és ezt követően minden csütörtökön azonos időben ismét lesz szentségimádás templomunkban, melyre minden testvért szeretettel várunk. Az első alkalommal, és minden hónap első csütörtökén papi és szerzetesi hivatásokért imádkozunk.

CSERKÉSZ TOBORZÓ

A Budakeszi Prohászka Ottokár Cserkészcsapat idén is várja a 2.

osztályos fiúk és lányok

jelentkezését a szeptemberben

induló őrökbe.

További információk a jelentkezési

lapokon, melyek a Harangszó mellett

vannak kihelyezve!

Jó munkát!

Dalotti Anna kiscserkész

rajparancsnok Tel: 20-910-89-21

E-mail: dalottianna@gmail.com

MEGHÍVÓ

Szeptember 20. csütörtök 19 óra
Kálvin-terem

Egy magyar szemorvos kongói missziója

címmel vetített képes előadást tart

Hardi Richárd

szemorvos,

a Nyolc Boldogság Közösség tagja .

Szeretettel várunk minden érdeklődőt.

Megtörettünk, de Isten velünk van

Beszélgetés Nazik Matty iraki domonkos nővérral

Nazik Matty iraki domonkos nővért kérdeztük régmúltról, múlttól, jelenről, és óvatosan a jövőről is. Amikor visszatértünk Erbilből, romokban találtuk a karakosi házunkat és a templomunkat. Különösen fájdalmas volt látni az oltárt. Darabokra törték. Egyesével összeszedtük a részeit, megtisztítottuk és összeraktuk. Ma újra áll az oltár, bár már nem olyan, mint régen. De benne van a történetünk. A közösségünk is sebzett, kétségekkel teli. Megtörettünk, de hiszünk abban, hogy megváltó jelentése van mindennek.” Nazik Matty OP iraki domonkos nővérral beszélgettünk régmúltról, múlttól, jelenről, és óvatosan a jövőről is.
– **1995-ben lépett be a domonkos közösségébe. A változásokat látva az már a régmúlt. Hogyan talált rá a nővérekre?**

– Gyermekkoromban, a falunkban ismertem meg a domonkos nővéreket, nagy hatást tett rám az életmódjuk. Húszévesen léptem be a közösségbe Basirban. Az anyaházunk Moszulban volt, hatvan nővér élt ott, tízen voltunk a noviciátusban. Olyan fájdalom most visszagondolni erre a csodálatos időszakra, tudva, hogy az anyaházat földig rombolták... Először angoltanári szakot végeztem, aztán filozófiát és teológiát tanultam. 2007-ben külföldre küldtek tanulni Rómába, majd Oxfordba. Ott szereztem doktorátust 2014-ben szentírástudományból.

– Milyen volt az élet gyerekkorában a több vallású és több nemzetiségű faluban?

– A tőlünk balra lakó szomszédunk muszlim volt, a jobbra lakó jazidi. Mi, gyerekek mindig együtt játszottunk. A jazidik voltak többségben. Az emberek szerették a keresztényeket, általános felfogás volt, hogy ahol keresztények élnek, ott béke van. Bízta bennünk, a keresztények voltak a mérleg nyelve. A különböző vallású emberek együttélése jelentette az iraki identitás lényegét, szívéét. Ebben fontos szerepük volt a keresztényeknek.

- Hogyan kezdett megváltozni ez a békés együttélés?

– 2003-ban az Amerikai Egyesült Államok megtámadta Irakot. A Szaddám-rezsim megdöntése volt a cél, de a támadás lényegében egész Irak ellen irányult. Ekkortól romlott meg a különböző felekezetek közötti viszony. A keresztények, akik jól képzett, az átlagnál jobb módú kisebbséget alkottak, kezdték úgy érezni, hogy nincsenek biztonságban. A kialakult légkörben sokan elhagyták Irakot. A keresztények voltak a legkönnyebben üldözhető kisebbség. Különadót vetettek ki rájuk, folyamatosan zsarolták ki a pénzt az emberekből. Kezdték átalakulni a muszlimok gondolkodása. Azt hangoztatták, hogy a keresztények otthona a Nyugat, a Kelet a muszlimoké. A faluban is egyre bonyolultabbá vált a viszonyunk a szomszédokkal. Mindent csendes türelemmel kellett viselnünk, semmi

miatt nem emelhettünk szót, akkor sem, ha megtámadtak minket. Megromlottak a személyes kapcsolatok, állandó néma feszültségben éltünk. 2014-hez közeledve minden egyre rosszabb lett.

Hol érte a 2014-es összeomlás?

– Akkor már újra Irakban voltam, 2014 márciusában tértem vissza. A robbanás augusztus 6-áról 7-ére virradó éjszaka történt. Sokként ért minket a támadás. A kurd kormány folyamatosan arról biztosított bennünket, hogy védelem alatt állunk. Ennek ellenére júniusban és júliusban már két hullámban megkezdődött az exodus. Mi is útra keltünk, de mivel nem történt semmi, később visszatértünk. Aztán jött egy komoly figyelmeztetés. Az iskolánkat eltalálta egy lövedék, két gyerek meghalt. Kezdtél eluralkodni a káosz. Tanácsot kértünk, mit tegyünk. Azt a választ kaptuk, a helyet védik, nem kell elmennünk. Aztán elérkezett augusztus 6-a.

– Ez volt az Iszlám Állam támadásának éjszakája.

– Igen. Együtt voltunk az esti rekreáción. Az előjárónk azt mondta, rendelkezésünkre áll két autó, aki akar, elmehet. Döbönt csendben ültünk, senki nem jelentkezett. Aztán este tízkor az előjárónk újra összehívta a közösséget azzal, hogy biztos helyről híreket kapott. Bevonult az ISIS. Megértettük, hogy nincs remény, menekülnünk kell. Fél órát kaptunk összepakolni. Indulás előtt mindannyian a kápolnába mentünk és megáldoztunk. Egy ostyát a tabernáculumban hagytunk. Vissza fogunk térni, gondoltuk. Aztán elindultunk az éjszakában.

– Bár szavaiban visszafogott, az arca elárulja, mit élt át. Hová menekültek?

– Erbilbe mentünk. A mindössze harminc kilométerre fekvő észak-iraki városba egész éjjel tartott az út. Körülöttünk óriási volt a tömeg, és teljes volt a bizonytalanság. Arról értesültünk, hogy a kurd hadsereg

kivonult a területről, holott előtte védelmet ígértek nekünk. Magunkra maradtunk. Senki sem tudta, mit hoz a holnap. Így érkeztünk meg több ezer menekülővel együtt Erbilbe. Itt alakítottuk ki az életünket. Azonnal bekapcsolódtunk a segítségnyújtásba. Ott éltünk a menekültek között, olyan közel akartunk lenni hozzájuk, amennyire csak lehet. Iskolát hoztunk létre a gyerekeknek. Csaknem ezren jöttek tanulni nap mint nap. Aki tehette, elhagyta Irakot, de a többség arra várt, hogy visszatérhessen a szülőföldjére. Folytak a harcok. Az ISIS azt tehette velünk, amit akart. Gyűlöletet ébresztett irántunk az emberekben, s ami még ennél is rosszabb, minket is arra akart kényszeríteni, hogy gyűlöljük azokat, akik elárultak minket, és elvették, ami a miénk volt. De mi nem akartuk gyűlölni azokat, akikkel korábban együtt éltünk.

2017-ben egy nagyrészt lerombolt területre tértek vissza.

– Elpusztult minden, a családok otthonai, a házak, az iskolák, a templomok, a kórházak. Moszulban a mi anyaházunk is romba dől. Konventünkben megrongált templom, összetört oltár fogadott minket. Azonnal megkezdődött a helyreállítás. Tudtuk, az első dolgunk az újjáépítés, ami Isten segítségével, remény és szeretet nélkül lehetetlen. Ma is gyakran úgy érezzük, nincs elég energiánk ahhoz, hogy reméljünk, szeressünk. Megtörtve lenni nem könnyű. Építjük a házakat és a közösséget. Nemcsak fizikailag, lelkileg is vissza kell térnünk. A közösség is darabokra hullott. Nem könnyű összefogni a nővéreket. De hiszünk abban, hogy megváltó jelentése van mindennek.

(Folytatjuk a jövő héten)

Forrás: www.domonkosnoverek.hu